

وزارت خارجه ایالات متحده
دفتر سخنگو

برای انتشار فوری: 21 ژانویه 2010

سخنان هیلاری رادهام کلینتون، وزیر امور خارجه،
در باره آزادی اینترنت

21 ژانویه، 2009

موزه نیوزئوم

واشنگتن دی. سی.

کلینتون، وزیر خارجه: سپاسگزارم آلبرتو، نه تنها به خاطر معرفی محبت آمیز، بلکه برای نقش رهبری شما و همکارانتان در این نهاد با اهمیت. خوشحالم که اینجا در نیوزئوم حضور یافته ام. نیوزیوم بنای یادبودی برای برخی از ارزشمندترین آزادی های ماست. و از اینکه به من فرصت دادید درباره کاربرد این آزادی ها در برابر چالش های قرن بیست و یکم صحبت کنم، سپاسگزارم.

هر چند که نمی توانم همه شما را ببینم، چون در مکانی نظیر این، نور به چشم من می تابد و شما در تاریکی هستید. می دانم که بسیاری از دوستان و همکاران قدیمی در اینجا حضور دارند. میل دارم اینجا، در نیوزیوم از چارلز اوربی، مدیر عامل همایش آزادی، سناتور ریچارد لوگر و سناتور لیبرمن، همکاران پیشینم در سنا قدر دانی کنم. هر دو آنها برای تصویب "قانون صدا" که از تعهد کنگره و مردم آمریکا به آزادی اینترنت سخن می گوید کوشیدند، تعهدی که از مرزهای حزب و دولت فراتر می رود.

همچنین به من اطلاع دادند که سناتور سام براون بک، تد کافمن، لورنا سانشز نماینده کنگره، بسیاری از نمایندگان دیگر و اعضای هیئت دیپلماتیک سفیران، کارداران، شرکت کنندگانی از چین، کلمبیا، ایران، لبنان و ملداوری در برنامه بین المللی رهبری ما در ارتباط با آزادی اینترنت، در اینجا حضور دارند. افزوده بر این من مایلم مراتب قدردانی خود را از والتر آیزاکسن، رئیس انستیتوی آسپن، که اخیرا به

عضویت در شورای حکام دستگاه سخن پراکنی ما منصوب شده است ابراز دارم. او البته در حمایت از آزادی فعالیت در اینترنت که انستیتوی آسپن به آن عمل کرده، نقش اساسی داشته است.

این سخنرانی مهمی در ارتباط با یک موضوع حائز اهمیت است. ولی پیش از آغاز سخنم می خواهم کمی درباره هائیتی صحبت کنم، زیرا طی هشت روز گذشته، مردم هائیتی و مردم جهان برای مقابله با فاجعه ای در ابعاد حیرت آور، به یکدیگر پیوستند. نیمکره ما سهم خود را از دشواری ها تجربه کرده است، ولی نمونه های اندکی از وضعیتی که هم اکنون ما در پورت اُپرنس با آن مواجه هستیم وجود داشته است.

شبکه های ارتباطی در واکنش های ما نقشی بسیار حیاتی ایفا کرده اند. این شبکه ها البته بشدت آسیب دیده و در برخی نقاط بکلی نابود شده بودند. و ساعاتی پس از زلزله، نخستین کار ما این بود که به کمک شرکایمان در بخش خصوصی، کار زار اطلاع رسانی از طریق ارسال پیامک "هائیتی" را به راه اندازیم تا کاربران تلفن همراه در ایالات متحده بتوانند کمک های خود را از طریق پیامک اهداء کنند. این طرح تا کنون بیش از 25 میلیون دلار برای کوشش های امداد رسانی ما گردآوری کرده است.

شبکه های اطلاعاتی نیز نقشی بسیار حیاتی در محل ایفا کرده اند. هنگامی که من روز شنبه همراه با پرزیدنت رنه پروال در پورت اُپرنس حضور داشتم، یکی از اولویت های او برقرار ساختن دوباره جریان ارتباطات بود. با آنچه که از ارتباطات برجای مانده بود، [اعضای] دولت نمی توانستند با هم صحبت کنند، این وضع بشدت بر کارسازمانهای غیر دولتی، رهبران غیر نظامی، رهبران نظامی تأثیر گذاشته بود. جامعه فناوری برنامه های تعاملی به مورد اجرا گذاشت تا ما را در شناسایی نیازها و هدفمند ساختن منابع یاری دهد. در روز دوشنبه، یک دختر هفت ساله و دو زن پس از ارسال پیامکی برای تقاضای کمک، توسط نیروهای جستجو و نجات آمریکایی از زیر آوار یک سوپر مارکت فروریخته بیرون کشیده شدند و نجات یافتند. اکنون، چنین نمونه های بیان کننده یک پدیده به مراتب گسترده ترند.

گسترش شبکه های اطلاعاتی سلسله اعصاب جدیدی را در سیاره ما شکل می دهند. هنگامی که در هائیتی با هنگ کنگ یا هارلم اتفاقی می افتد، بقیه ما در همان زمان و از طریق انسان های حقیقی از آن مطلع می شویم. آمریکایی هایی که در پی وقوع یک فاجعه، مشتاق به کمک هستند و دخترکی که در آن مغازه به دام

افتاده است به روشی با یکدیگر در ارتباطند که سال‌ها پیش وجود نداشت. همین اصل تقریباً در مورد تمامی بشریت مصداق دارد. هم‌اکنون که ما در اینجا نشستیم، هر یک از شما --یا فرزندان هر یک از شما-- می‌تواند با استفاده ابزاری که ما همه روزه همراه خود داریم، این گفتگو را برای میلیاردها انسان در سراسر جهان ارسال کند.

اکنون، از بسیاری جنبه‌ها، اطلاعات هیچگاه تا این اندازه آزاد نبوده است. هم‌اکنون، روش‌های بسیاری برای انتشار دیدگاه‌های زیادی برای مردم بسیاری وجود دارد که در هیچ لحظه‌ای در تاریخ وجود نداشته است. حتی در کشورهایی با نظام‌های خودکامه، شبکه‌های اطلاعاتی مردم را در کشف حقایق جدید و پاسخگو ساختن بیشتر دولت‌ها یاری می‌دهند.

پرزیدنت اوباما در سفر خود به چین نشستی در یک تالار شهرداری با استفاده از وسایل آنلاین ترتیب داد تا بر اهمیت اینترنت تأکید کرده باشد. او در پاسخ به پرسشی گفت، هر چه جریان اطلاعات آزادتر باشد، جوامع قدرتمندتر می‌شوند. وی در این باره این‌که چگونه دسترسی به اطلاعات به شهروندان کمک می‌کند تا دولت‌های خود را وادار به پاسخگویی کنند، چگونه به افکار و نظرات جدیدی بوجد می‌آورد، خلاقیت را تشویق می‌کند، صحبت کرد. اعتقاد ایالات متحده به این واقعیت اساسی، همان عاملی است که امروز مرا به اینجا آورده است.

زیرا در میان این افزایش بی‌سابقه در اتصال، ما باید تشخیص دهیم که این فن‌آوری‌ها یک برکت کامل نیستند. این ابزار برای تضعیف پیشرفت انسانی و حقوق سیاسی نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند. همانگونه که از فولاد می‌توان برای ساختن بیمارستان و مسلسل استفاده کرد یا انرژی هسته‌ای را برای تأمین برق یک شهر یا نابود کردن آن به کار گرفت، از شبکه‌های نوین اطلاعاتی و فناوری‌های مربوط به آنها نیز می‌توان برای مقاصد خوب یا شر سود جست. همان شبکه‌هایی که به سازمان دادن جنبش‌های آزادی‌یاری می‌دهند، القاعده را نیز قادر می‌کنند که بذر نفرت و خشونت علیه شهروندان بی‌گناه بیفشانند. و فن‌آوری‌هایی با توان بالقوه فراهم ساختن دسترسی به دولت و تقویت شفافیت، ممکن است به وسیله دولت‌ها برای سرکوبی دگراندیشان و محروم ساختن مردم از حقوق انسانی خود ربنده و استفاده بشوند.

ما در سال گذشته شاهد افزایش چشمگیر تهدیدها علیه جریان آزاد اطلاعات بوده ایم. چین، تونس و اوزبکستان به سانسور خود بر اینترنت شدت بخشیدند. در ویتنام، دسترسی به شبکه های محبوب ارتباط اجتماعی ناگهان قطع شد. و جمعه گذشته، 30 وبلاگ نویس و فعال مصری دستگیر شدند. باسم سمیر یکی از اعضای این گروه، که خوشبختانه دیگر در زندان نیست -- امروز با ماست. بدین ترتیب، در حالیکه روشن است که گسترش این فناوری ها در حال تغییر دادن جهان ماست، هنوز معلوم نیست که این تغییر شکل چگونه حقوق بشر و رفاه بیشتر جمعیت جهان را تحت تأثیر قرار می دهد.

فناوری های جدید به خودی خود در مبارزه برای آزادی یا پیشرفت جانب کسی را نمی گیرند. ولی ایالات متحده می گیرد. ما مدافع یک اینترنت هستیم که در آن انسانیت دارای دسترسی برابر به دانش و دیدگاه هاست. و ما می دانیم که زیربنای اطلاعات جهان همان چیزی خواهد بود که ما و دیگران آن را می سازیم. اکنون، این چالش ممکن است جدید باشد، ولی مسئولیت ما برای کمک به تضمین مبادله آزادانه افکار به تولد جمهوری ما بازمی گردد. وازگان نخستین متمم قانون اساسی ما در 50 ن سنک مرمریتسی بر سر در این ساختمان حک شده اند. و تمامی نسل های آمریکاییان برای محافظت از ارزش هایی که در این سدگ نقش بسته، تلاش کرده اند.

هنگامی که فرانکلین روزولت سخنرانی "چهار آزادی" خود را در سال 1941 ایراد کرد، بر همین دیدگاه اتکاء داشت. در آن هنگام، آمریکایی ها با یک سلسله بحران ها و یک بحران اعتماد به نفس روبرو بودند. ولی تصویر جهانی که در آن همه مردم از آزادی بیان، آزادی پرستش، آزادی از فقر و آزادی از ترس بهره می بردند بر مشکلات روزگار وی مقدم بود. این اصول بعدها به عنوان اساس اعلامیه جهانی حقوق بشر به کار گرفته شد. این اصول به ستاره راهنمای همه نسلهای بعدی تبدیل شدند، ما را راهنمایی کردند، ما را یکپارچه کردند و به ما توانایی دادند که در برابر عدم اطمینان به پیش برویم.

بنابر این در حالیکه فناوری با سرعت در حال پیشرفت است، ما باید به گذشته بازگردیم و به این میراث ببانددیشیم. ما باید پیشرفت های فن آورانه خود را با اصولمان هماهنگ کنیم. پرزیننت اواما به هنگام پذیرش جایزه صلح نوبل از نیاز به ساختن جهانی که در آن صلح بر "حقوق ذاتی و منزلت هر یک از افراد بشر استوار باشد" سخن گفت. من نیز چند روز پس از آن و در سخنرانی خود پیرامون حقوق بشر در جورج تاون، در این باره که چگونه هر یک از ما باید راه هایی بیابیم که حقوق بشر را به یک واقعیت

تبدیل کنیم، سخن گفتیم. امروز، ما شاهد نیاز فوری به حمایت از آن آزادی‌ها در مرزهای دیجیتالی قرن و بیست و یکم هستیم.

شبکه‌های بسیار دیگری نیز در جهان وجود دارند. برخی به حرکت مردم یا منابع کمک می‌کنند؛ و برخی مبادلات بین افرادی با شغل‌ها یا منافع مشابه را آسان می‌سازند. ولی اینترنت شبکه‌ای است که قدرت و توان بالقوه همه شبکه‌ها را چند برابر می‌کند. و به همین دلیل ما اعتقاد داریم که باید برخی از آزادی‌های اساسی برای کاربران آن تضمین شود. آزادی بیان نخستین نوع این آزادی‌ها است. این نوع از آزادی دیگر به این که آیا شهروندان می‌توانند به میدان شهر بروند و بدون ترس از مجازات از دولت خود انتقاد کنند محدود نمی‌شوند. وبلاگ‌ها، ایمیل و پیامک‌ها گستره‌های جدیدی برای مبادله دیدگاه‌ها بوجود آورده و هدف‌های جدیدی را برای سانسور خلق کرده‌اند.

همین امروز که من با شما صحبت می‌کنم، سانسورهای دولتی در جایی برای حذف سخنان من را از صفحه تاریخ خشمگینانه در تلاشند. ولی تاریخ خود چنین شیوه‌هایی را محکوم کرده است. دو ماه پیش من برای گرامیداشت بیستمین سال فرو ریختن دیوار برلین در آلمان بودم. رهبرانی که در آن مراسم گرد هم آمدند، به مردان و زنان دلیری دور از آن دیوار که با پخش جزوه‌های کوچکی به نام سامیزدات [Samizdat]، پرونده‌ای علیه سرکوب گشودند، ادای احترام کردند. این جزوه‌ها ادعاها و مقاصد نظام‌های دیکتاتوری بلوک شرق را زیر سؤال می‌برد و افراد بسیاری برای پخش آنها از جان خود مایه گذاشتند. ولی واژگان آنها به شکستن و سوراخ کردن بتن و سیم خاردار پرده آهنین کمک کرد.

دیوار برلین نماد جهان جدا شده از هم و معرف تمامی یک دوران بود. امروزه، بقایای آن دیوار در این موزه موجودند – این همان جایی است به آن تعلق دارند. و زیربنای جدید و نمادین دوران ما اینترنت است. این ابزار به جای جداساختن پیوستگی به وجود می‌آورد. ولی حتی در حالیکه شبکه‌ها برای رسیدن به کشورهای سراسر جهان گسترش می‌یابند، ما شاهد برپا شدن دیوارهای مجازی هستیم که برای جایگزینی دیوارهای حقیقی هستیم.

برخی از کشورها موانع الکترونیکی برپا کرده‌اند تا از دسترسی مردم خود به بخش‌هایی از شبکه‌های جهانی جلوگیری کنند. آنها واژگان، نام‌ها و عباراتی را از نتایج ارائه شده موتورهای جستجوگر شبکه

های خود حذف کرده اند. آنها به حریم خصوصی افرادی که در سخنرانی های سیاسی غیرخوشنوت آمیز شرکت می کنند، تجاوز کرده اند. این رفتارها بر خلاف اعلامیه جهانی حقوق بشر است که می گوید، مردم صرفنظر از مرزها، دارای این حق هستند که "در جستجوی اطلاعات و دریافت و انتقال آن از راه هر رسانه ای بدون ملاحظاتی مرزی باشند." با گسترش این رفتارهای محدودکننده، یک پرده جدید اطلاعاتی در حال فروافتادن بر روی بیشتر بخش های جهان است. در ورای این دیوار حائل، ویدئوهای رایج در اینترنت و نوشته های وبلاگ ها در حال تبدیل به سامیزدات های دوران ما هستند.

دولت ها، همانند حکومت های دیکتاتوری گذشته، منفکران مستقلی که از این ابزار استفاده می کنند را هدف قرار می دهند. در تظاهرات پس از انتخابات ریاست جمهوری ایران، فیلم برداشته شده با تلفن همراه از قتل خونین یک زن جوان، سند دیجیتالی اتهام ظلم و قساوت دولت شد. ما گزارش هایی دیده ایم که هنگامی که ایرانی های ساکن خارج در فضای اینترنت از رهبران کشورشان انتقاد کرده اند، افراد خانواده آنها در ایران مورد هدف اقدامات تلافی جویانه قرار گرفته اند. و با وجود تلاش شدید دولت برای ارباب، شهروندان دلیر روزنامه نگار در ایران به استفاده از فن آوری برای نشان دادن آنچه در کشورشان رخ می دهد به جهان و هموطنان خود ادامه می دهند.

مردم ایران با سخن گفتن درباره حقوق بشر خودشان، الهام بخش جهان بوده اند. و شهادت آنها تعریفی دوباره از چگونگی استفاده از فن آوری برای گسترش حقیقت و افشای بی عدالتی است.

اکنون، تمام جوامع تشخیص می دهند که آزادی بیان حد و مرز دارد. ما کسانی را که دیگران را به خشونت ورزی تحریک کنند تحمل نمی کنیم، مانند عوامل القاعده، که هم اکنون، در حال استفاده از اینترنت برای ترویج کشتار جمعی مردم بی گناه در سراسر جهان هستند. و سخن نفرت آمیز که مردم را بر مبنای نژاد، مذهب، قومیت، جنسیت، یا گرایش جنسی هدف قرار می دهد نکوهیده است. این واقعیتی نأسف بار است که اینگونه مسائل در حال تبدیل به چالش هایی هستند که جامعه بین المللی باید به یاری یکدیگر با آن به مبارزه پردازد. و ما باید با مسئله بیان آزاد بی نام و نشان هم مقابله کنیم. آنهایی که از اینترنت برای دعوت به تروریسم یا برای پخش اموال فکری دزدی استفاده می کنند قادر نیستند اعمال مجازی خود را از هویت واقعی خود جدا کنند. اما این چالش ها نباید بهانه ای باشد تا دولت ها با متوسل شدن به آنها به نقض سیستماتیک حقوق و حریم خصوصی آنهایی پردازند که از اینترنت برای مقاصد سیاسی مسالمت آمیز استفاده می کنند.

آزادی بیان ممکن است در میان آزادی‌هایی که با گسترش فناوری‌های جدید با چالش روبرو می‌شوند از همه آشکارتر باشد اما در این موضوع تنها نیست. آزادی عبادت معمولاً با حقوق افراد در راز و نیاز کردن – یا راز و نیاز نکردن، با خالق خود مرتبط است. و این یک کانال ارتباطی است که به فناوری متکی نیست. اما آزادی عبادت یعنی حق جهانشمول گرد آمدن با کسانی که ارزش‌ها و دیدگاه مشترکی در مورد بشریت دارند. در تاریخ ما، این گردهمایی‌ها اغلب در کلیساهای، کنیسه‌ها، مساجد و معابد انجام شده است. امروز، ممکن است آنلاین نیز انجام شود.

اینترنت می‌تواند کمکی برای پل زدن بروی شکاف بین مردم ادیان مختلف باشد. همانطور که رئیس جمهوری در قاهره ابراز داشت، آزادی مذهبی نقشی کانونی در توانایی مردم برای همزیستی دارد. و در حالی که ما به دنبال راه‌هایی برای گسترش گفت و شنود هستیم، اینترنت آینده شگرفی را ارائه می‌دهد. ما در حال حاضر تماس بین دانش‌آموزان در ایالات متحده را با جوانان در جوامع مسلمان در سراسر جهان آغاز کرده ایم تا به بحث درباره چالش‌های جهانی بپردازند. و ما به استفاده از این ابزار برای پرورش گفتگو بین افراد از جوامع مختلف مذهبی ادامه خواهیم داد.

با این حال، برخی کشورها، اینترنت را به عنوان ابزاری برای هدف قرار دادن و ساکت کردن افراد معتقد برگزیده اند. به عنوان نمونه، سال گذشته در عربستان سعودی، مردی به خاطر نوشتن وبلاگی درباره مسیحیت ماه‌ها در زندان بسر برد. و نتایج یک تحقیق انجام شده از سوی دانشگاه هاروارد نشان می‌دهد که دولت عربستان سعودی تعداد زیادی از تارنماهای مربوط به آیین هندو، آیین یهود، مسیحیت و حتی اسلام را فیلتر کرده است. کشورهایی همچون ویتنام و چین با به کارگیری تاکتیک‌های مشابهی، به تحدید دسترسی به اطلاعات دینی دست زده اند.

حال، همانطور که این فناوری‌ها نباید برای مجازات سخن سیاسی مسالمت‌آمیز به کار گرفته شوند، برای آزار یا ساکت کردن اقلیت‌های دینی هم نباید به کار روند. دعا همواره در شبکه‌های بلندتری حرکت خواهد کرد. اما فناوری‌های اتصال همچون اینترنت و تارنماهای شبکه ارتباط اجتماعی باید توانایی افراد را در عبادت‌انگونه که صلاح می‌دانند، در گردهمایی با افراد هم‌کیش، و در یادگیری درباره عقاید دیگران بهبود بخشند. ما باید برای پیشبرد آزادی عبادت در فضای مجازی به همان شکل تلاش کنیم که در سایر زمینه‌های زندگی تلاش می‌کنیم.

البته صدها میلیون انسان هستند که بدون مزیت‌های این فناوری‌ها زندگی می‌کنند. در جهان ما، همانطور که من بارها ابراز داشته‌ام، ممکن است استعداد جهانشمول باشد، ولی فرصت اینچنین نیست. و سال‌ها تجربه به ما آموخته است که تلاش برای توسعه اجتماعی و اقتصادی – در کشورهایی که مردم آن به دانش، بازارهای مختلف، سرمایه، و فرصت دسترسی ندارند – می‌تواند کاری خسته‌کننده، و بعضاً بیهوده باشد. اینترنت در چنین زمینه‌ای می‌تواند به عنوان عامل خوبی ایجاد برابری عمل کند. شبکه‌ها با فراهم کردن دسترسی انسان‌ها به دانش و بازارهای بالقوه، می‌توانند در شرایطی که فرصت وجود ندارد، فرصت ایجاد کنند.

من در طول سال گذشته شخصاً شاهد این موضوع در کنیا بوده ام که کشاورزان از زمان استفاده از فناوری عملیات بانکی موبایل تا 30 درصد افزایش درآمد داشته اند؛ در بنگلادش، بیش از 300 هزار نفر برای یادگیری زبان انگلیسی با تلفن همراه ثبت نام کرده اند؛ و در آفریقای سیاه زنان کارآفرین از اینترنت برای اخذ وام های اعتبار خرد و اتصال به بازارهای جهانی استفاده می کنند.

اکنون، این نمونه های پیشرفت را می توان در زندگی یک میلیارد انسانی تکرار کنیم که در پایین نردبان اقتصادی جهان به سر می برند. در بسیاری از موارد، اینترنت، تلفن های همراه و سایر فناوری های اتصال می توانند در رشد اقتصادی همان اثری را داشته باشند که انقلاب سبز در کشاورزی داشت. شما اکنون می توانید از ورودی بسیار ناچیز خروجی قابل توجهی حاصل کنید. بر اساس نتایج یک مطالعه بانک جهانی، یک کشور در حال توسعه، به طور معمول، 10 درصد افزایش در نرخ نفوذ تلفن همراه به سالانه تقریباً یک درصد افزایش در تولید ناخالص سرانه داخلی انجامید. تنها برای نمونه، برای هند، این به معنای تقریباً 10 میلیارد در سال است.

ارتباط با شبکه اطلاع رسانی جهانی مانند راه ورود به نیای جدید است. در سال های نخست ظهور این گونه فن آوری ها، بسیاری بر این باور بودند که این امر باعث تقسیم جهان به دو گروه ثروتمند و فقیر خواهد شد. اما این اتفاق رخ نداد. امروزه حدود 4 میلیارد تلفن همراه در دست هستند. بسیاری از این تلفن های همراه در اختیار دست فروشان بازار، مسافران کالسکه ای، و دیگران کسانی است که به طور سنتی فاقد تحصیلات و برخورداری از فرصت لازم هستند. شبکه های اطلاع رسانی نقش یکسان سازی داشته اند، و ما باید از این ابزار برای کمک در رهایی یافتن مردم از فقر و نیازمندی استفاده کنیم.

اکنون، ما دلایل کافی برای امید بستن به آنچه که مردم با به کار بردن می توانند بدان نایل شوند را در اختیار داریم. مردم شبکه های ارتباطی و فن آوری های مرتبط را برای دست یافتن به پیشرفت به کار می گیرند. اما اشتباه نکنید بعضی افراد به تلاش به استفاده از شبکه های جهانی برای اهداف ناپسندتری ادامه خواهند داد. افراط گرایان ستیزه جو، کارتل های جنایت کار، متجاوزان جنسی و دولت های مستبد همگی در پی بهره برداری از این شبکه های جهانی هستند. همان گونه که تروریست ها از باز بودن جوامع ما برای انجام دسیسه های خود استفاده کرده اند، افراط گرایان ستیزه جو از اینترنت برای افراط گرایی و ایجاد وحشت بهره برده اند. همچنانکه ما برای پیش برد آزادی ها تلاش می کنیم، باید بر علیه کسانی که از شبکه های ارتباطی برای آشوب و ایجاد ترس استفاده می کنند نیز مبارزه کنیم.

دولت ها و شهروندان باید اطمینان داشته باشند که این شبکه ها در درون نظام امنیت ملی و رفاه اقتصادی آنها ایمن و ترمیم پذیر هستند. اکنون موضوع بیشتر از تنها همکاری هستند که تارنماها را از کار می اندازند. توانایی ما برای بانکداری اینترنتی، استفاده از تجارت الکترونیک، و محافظت از میلیاردها دلار

در زمینه مالکیت معنوی همگی در صورتی که ما نتوانیم بر ایمنی شبکه های اطلاعاتی خود تکیه کنیم در خطر هستند.

اختلال در این سیستم ها به پاسخ هماهنگ از جانب همه دولت‌ها، بخش خصوصی و جامعه بین المللی نیازمند است. ما به قوانین بیشتری برای کمک به دستگاه های مجری قانون به منظور همکاری در سراسر حوزه های قضایی در هنگام وقوع حمله توسط هکرهای جنایت پیشه اینترنتی و سندیکاهاى جنایتکاران با هدف سود مادی، نیاز داریم. همین موضوع در مورد بیماری های اجتماعی مانند هرزه نگاری مربوط به کودکان و زنان و دختران قاچاق شده که برای نظاره جهانیان و به خاطر سودجویی کسانی که از آنان بهر برداری می کنند عرضه می شود، مصداق دارد. ما کوشش هایی را مانند مساعی کنوانسیون شورای اروپا در ارتباط با جرایم اینترنتی که همکاری بین المللی را در پیگرد قانونی خاطیان تسهیل می کند، می ستاییم.

ما به عنوان یک دولت و یک وزارتخانه گامهایی برای یافتن راه حل های دیپلماتیک برای امنیت جهانی دنیای اینترنت برداشته ایم. ما افراد زیادی را در وزارت خارجه به این کار گماشته ایم. آنها به هم پیوسته اند و دو سال پیش اداره ای برای هماهنگ کردن سیاست خارجی در فضای مجازی تأسیس کردیم. ما کوشیده ایم که با این چالش در سازمان ملل و در مجامع چند ملیتی به مقابله برخیزیم و امنیت دنیای اینترنت را در دستور کار خود وارد کنیم. و پرزیدنت اوباما اخیراً یک هماهنگ کننده سیاست مربوط به فضای مجازی تعیین کرده که حتی به ما به شکل نزدیکتری برای تضمین این که شبکه های اینترنتی برای همگان آزاد، امن و قابل اطمینان اند، یاری خواهد داد.

دولتها، تروریست ها و کسانی که به جانشینی از سوی آنها عمل می کنند، باید بدانند که ایالات متحده از شبکه های خود محافظت خواهد کرد. کسانی که در جریان آزاد اطلاعات در جامعه ما یا هر جامعه دیگری اختلال می کنند، اقتصاد ما، دولت ما و جامعه مدنی ما را در معرض خطر قرار می دهند. کشورها و افرادی که مرتکب حمله در فضای مجازی می شوند باید با پی آمدهای آن و محکومیت بین المللی مواجه شوند. در دنیایی که توسط اینترنت به هم پیوسته است، حمله به شبکه های یک کشور به منزله حمله به همه است. از طریق قوت بخشیدن دوباره به این پیام، مامی توانیم موازین رفتاری برای کشورها به وجود آوریم و احترام به شبکه مشترک جهانی را تشویق کنیم.

آخرین آزادی، آن آزادی که احتمالاً با آنچه که پرزیدنت روزولت و خانم روزولت هر دو در باره اش طی تمامی آن سالها اندیشیدند و نوشتند عین شده، همان است که من پیش از این در باره آزادیهای چهارگانه خاطر نشان ساختم: آزادی برقراری ارتباط بر اساس این فکر که دولت نباید مردم را از برقراری ارتباط با اینترنت، با تارنماها و با یکدیگر بازدارد. آزادی برقراری ارتباط مانند آزادی اجتماعات است با این تفاوت که این کار در فضای مجازی انجام می گیرد. این آزادی به مردم اجازه می دهد که بر روی اینترنت قرار گیرند، به یکدیگر پیوندند و امیدوارانه همکاری کنند. وقتی که شما به اینترنت راه یافتید،

برای این که تأثیر بزرگی بر جامعه به جای بگذارید، نیاز به این که یک سرمایه دار بزرگ یا یک ستارهٔ راک اند رل باشید، ندارید.

بزرگترین پاسخی که به حملات تروریستی در مومبای (بمبئی پیشین) داده شد از طرف یک پسر 13 سالهٔ مسلمان بود. او از شبکهٔ اجتماعی برای سازمان بخشیدن به دادن خون و گشودن یک کتاب عظیم برای ابراز تسلیت از جانب افراد متعلق به مذاهب مختلف سود جست. در کلمبیا یک مهندس بیکار 12 میلیون نفر را در 130 شهر جهان برای دست زدن به تظاهرات علیه جنبش تروریستی FARC بسیج کرد. این اعتراضات بزرگترین تظاهرات ضد تروریستی تاریخ به شمار می رفت. و طی هفته های بعد از آن FARC شاهد خارج شدن افراد از حالت آماده باش و ترک گروه در ابعادی شد که از تمامی مدت ده سال عملیات نظامی آن گروه بیشتر بود. و در مکزیک یک ایمیل از سوی شهروندی که از خشونت های مربوط به مواد مخدر به ستوه آمده بود، به تنهایی سبب دامن زدن به تظاهراتی در 32 ایالات کشور شد. تنها در مکزیکوسیتی 150 هزار نفر به عنوان اعتراض به خیابانها سرازیر شدند. بنا بر این اینترنت می تواند به بشریت در مقاومت علیه کسانی که مبلغ خشونت و جنایت و افراط گرایی هستند کمک کند.

در ایران و مولداوی و دیگر کشورها سازمان دهی از طریق اینترنت به صورت ابزاری برای پیشبرد دموکراسی و توانا ساختن شهروندان به اعتراض بر ضد نتایج مشکوک انتخابات در آمده است. و حتی در دموکراسی های تثبیت شده ای مانند ایالات متحده ما شاهد قدرت این ابزارها برای تغییر تاریخ بوده ایم. بعضی از شما ممکن است هنوز انتخابات ریاست جمهوری 2008 را در اینجا به خاطر داشته باشید. (خنده)

آزادی در جهت ارتباط میان این فن آوری ها می تواند به ایجاد تغییر در جوامع کمک کند، اما این موضوع همچنین دارای اهمیت ویژه ای برای افراد است. اخیراً من با شنیدن ماجرای یک پزشک تحت تأثیر قرار گرفتم — او به شما نخواهم گفت که اهل چه کشوری بوده است کسی که با نا امیدی تلاش می کرد شرایط پزشکی نادر دختر خود را تشخیص دهد. او با تعداد زیادی از متخصصین مشورت کرد، اما پاسخی دریافت نکرد. اما او سرانجام متوجه علت بیماری شد و راه درمان را با استفاده از موتور جستجوگر اینترنتی پیدا کرد. این رویداد یکی از دلایلی است که چرا دسترسی آزاد به فن آوری موتور جستجوگر در زندگی افراد تا این حد حائز اهمیت است.

اکنون، اصولی را که من ترسیم کرده ام، رویکرد مورد نظر ما را نسبت به مسئلهٔ آزادی اینترنت و استفاده از چنین فن آوری هایی رهنمون می شود. و من می خواهم در این باره صحبت کنم که چگونه ما این اصول را در عمل به کار می بندیم. ایالات متحده متعهد به اختصاص دادن منابع دیپلماتیک اقتصادی و فن آوری است که برای پیشبرد آزادی ها ضروری هستند. ما ملتی هستیم متشکل از مهاجرانی از همه کشورها و با علایق گوناگون که تمامی جهان را در بر می گیرد. سیاست خارجی ما مبتنی بر این تفکر است که هیچ کشوری بیشتر از ایالات متحده از همکاری کشورها و مردمان آنها با یکدیگر سود نمی برد. و زمانی که جنگ و سوء تفاهم کشورها را از یکدیگر دور می کند، هیچ کشوری بیشتر از ایالات متحده بار

سنگین تری را به دوش نمی کشد.. بنابراین ما به خوبی در جای خود برای استفاده از فرصت هایی قرار گرفته ایم که برخاسته ارتباط با یک دیگر است. و کشور ما به عنوان زادگاه بسیاری از این فن آوری ها، مسئولیت حصول اطمینان از این که آنها به درستی مورد استفاده قرار گیرند را بر عهده دارد. برای انجام این کار، به توسعه ظرفیت خودمان برای شیوه کشورداری مطابق با قرن بیست و یکم نیاز داریم.

تنظیم دوباره سیاست ها و الویت هایمان کار آسانی نخواهد بود. اما تطبیق با فن آوری های نوین کار چندان دشواری نیست. زمانی که تلگراف اختراع شد، موجب هیجان بسیاری در جامعه دیپلماتیک گشت، جایی که چشم انداز دریافت دستور العمل های روزانه از واشنگتن آنچنان هم مورد استقبال قرار نگرفت. اما همانطور که دیپلمات های ما سرانجام توانستند به خوبی از تلگراف استفاده کنند، خواهند توانست نیروی بر گرفته از این ابزار جدید را نیز در کنترل خود در آورند.

و افتخار می کنم که وزارت امور خارجه پیش از این در بسیاری کشورها مشغول فعالیت بوده تا به مردمی که توسط حکومت های سرکوبگر خاموش شده اند یاری رساند. ما به این موضوع در سازمان ملل نیز الویت بخشیده ایم، و آزادی اینترنت را به عنوان یکی از مولفه ها در نخستین قطعنامه ای گنجاندیم که آن را بعد از بازگشت به شورای حقوق بشر سازمان ملل ارائه کردیم.

ما همچنین از توسعه ابزار جدیدی حمایت می کنیم که شهروندان را قادر می سازد تا حقوق مربوط به آزادی بیان خود را از طریق غلبه بر سانسور با انگیزه های سیاسی به دست آورند. ما در تلاش هستیم تا اطمینان یابیم این ابزار در دست افرادی قرار گیرد که به آنها نیاز دارند، که به زبان محلی آنها باشد، و با ارائه آموزش های مورد نیاز به اینترنت دسترسی ایمن پیدا کنند. ایالات متحده مدت های مدیدی در این جهت تلاش کرده است، با تمرکز بار بکارگیری این برنامه ها به صورتی که تا حد ممکن کارآمد و موثر باشد. هم مردم آمریکا و هم کشورهای دیگری که در جهت سانسور اینترنت تلاش می کنند باید بدانند که دولت ما به خاطر کمک به پیشرفت آزادی اینترنت افتخار می کند.

ایالات متحده مدتهاست که با تمرکز بر عملی کردن و به اجرا گذاشتن این برنامه ها به مؤثرترین و کارآمدترین نحو به این تلاش ها کمک کرده است. هم مردم آمریکا و هم کشورهای دیگری که اینترنت را سانسور می کنند باید درک کنند که دولت ما به ترویج آزادی اینترنت متعهد است.

ما می خواهیم این ابزار را در دست مردم قرار دهیم تا از آن برای پیشبرد دموکراسی و حقوق بشر، مبارزه با تغییرات اقلیمی و بیماری های همه گیر، و ایجاد حمایت جهانی برای دستیابی به اهداف پرزیدنت

اوباما و جهانی عاری از سلاح های هسته ای، تشویق توسعه اقتصاد پایدار که مردم را از پایین ترین سطح جامعه تا بالا ارتقاء می دهد، بهره گیرند.

به این دلیل است که امروز اعلام می کنم که در طول سال آینده، ما با شرکای خود در زمینه های صنعت، دانشگاه ها، و سازمان های غیردولتی به منظور بنا نهادن تلاشی دائم که قدرت فن آوری های ارتباطی را تحت کنترل در خواهد آورد و در دستیابی به اهداف دیپلماتیک ما به کار برده خواهد شد، مشارکت خواهیم کرد. با تکیه بر تلفن های همراه، برنامه های کاربردی نقشه برداری و دیگر ابزار نوین، ما می توانیم به شهروندان خود قدرت بخشیم و قدرت نفوذ آن را در دیپلماسی سنتی خود به کار گیریم. ما می توانیم به نارسایی ها در بازار نوآوری کنونی رسیدگی کنیم.

اجازه دهید برای شما یک مثال بزنم. فرض کنیم من می خواهم یک برنامه کاربردی را برای تلفن های همراه خلق کنم که مردم را قادر خواهد ساخت وزارتخانه های دولت، از جمله وزارتخانه های خودمان را از نظر پاسخگویی و مؤثر بودن ارزیابی، فساد را شناسایی کنند و گزارش دهند. سخت افزار لازم برای تحقق بخشیدن به این فکر در دست میلیاردها نفر از استفاده کنندگان بالقوه است، و برای ساخت نرم افزار و نصب آن هزینه نسبتاً کمی لازم است.

اگر مردم از این وسیله استفاده کنند، به ما در هدفمند ساختن هزینه کمک های خارجی مان کمک خواهد کرد، به کیفیت زندگی ها بهبود خواهد بخشید، و موجب تشویق سرمایه گذاری های خارجی در کشورهایی که دارای دولت های مسئول هستند خواهد شد.

ولی اکنون توسعه دهندگان برنامه های کاربردی برای تلفن های همراه از هیچگونه کمک مالی برای پیگیری این طرح برخوردار نیستند، و وزارت امور خارجه در حال حاضر راهکار لازم را برای انجام این کار در اختیار ندارد. ولی این ابتکار به حل آن مشکل کمک می کند و سودهای دراز مدتی را از ناحیه سرمایه گذاری های کوچک در زمینه فن آوری ایجاد خواهد کرد. ما با کارشناسان همکاری خواهیم کرد تا بهترین ساختار را برای این اقدام پیدا کنیم. ما به استعدادها و منابع شرکت های فن آوری و سازمان های غیرانتفاعی نیاز خواهیم داشت تا هر چه سریع تر به بهترین نتایج دست یابیم. پس از افرادی که در اینجا حضور دارند و از اینچنین استعدادها و کارشناسی برخوردارند، خواهش می کنم که این دعوت را برای همکاری و کمک به ما بپذیرید.

در این ضمن، شرکت ها، افراد، و نهادهایی وجود دارند که در حال تحقق بخشیدن به فکر ها و توسعه برنامه های کاربردی هستند که بتوانند برای پیشبرد اهداف دیپلماتیک و توسعه ای ما به کار گرفته شوند. وزارت امور خارجه برای تقویت فوری این فعالیت ها، مسابقه ای را در زمینه نوآوری راه اندازی خواهد کرد. ما از آمریکایی ها خواهیم خواست تا بهترین نظرات خود را برای برنامه های کاربردی و فن آوری که به در هم شکستن موانع زبانی، غلبه بر بی سواد، برقرار کردن ارتباط میان مردم و خدمت و اطلاعات مورد نیاز آنها کمک می کنند، برای ما ارسال دارند. برای نمونه، مایکروسافت پیش نمونه ای

را از یک پزشک دیجیتال توسعه داده است که می تواند در مناطق روستایی دورافتاده مراقبت های پزشکی ارائه دهد. ما می خواهیم بیشتر از اینگونه فکرهای نو ها دریافت کنیم. ما با برندگان این مسابقه همکاری خواهیم کرد و کمک هزینه های مالی را برای تحقق بخشیدن به ایده هایشان در اختیار آنها خواهیم گذاشت.

این ابتکارات جدید، کارهای بسیار مهمی که ما در سال گذشته به انجام رساندیم تکمیل خواهند کرد. من برای خدمت به دیپلماسی و دستیابی به اهداف دیپلماتیکمان، تیمی متشکل از کارشناسان و افراد با استعداد گرد هم آورده ام تا اقداماتمان را در تلاش های مربوط به سیاستمداری متناسب با قرن بیست و یکم رهبری کنند. اعضای این تیم به سراسر جهان سفر کرده و به دولت ها و گروه در شیوه به کار بردن قدرت نفوذ و منافع ارتباطات و فن آوری ارتباطات کمک کرده اند.

آنها ابتکار جامعه مدنی 2.0 را راه اندازی کردند تا به ورود سازمان های محلی به عصر دیجیتال کمک کنند. آنها در حال ایجاد برنامه ای برای مبارزه علیه خشونت های مربوط به مواد مخدر در مکزیک هستند. این برنامه مردم را قادر می سازد تا فعالیت های مربوط به قاچاق مواد مخدر را بدون رد پا گذاشتن و احترام از برانگیختن انتقامجویی علیه آنها به منابع موثق گزارش دهند. آنها انجام معاملات بانکی را از طریق اینترنت در افغانستان امکان پذیر ساختند، و اکنون در پی انجام همین کار در جمهوری دموکراتیک کنگو هستند. در پاکستان، نخستین شبکه اجتماعی موبایل را موسوم به "صدای ما" ایجاد کردند. این شبکه جوانان پاکستانی را که می خواهند علیه افراط گرایی خشن مبارزه کنند، به یکدیگر مرتبط می سازد، و ده ها میلیون پیام از طریق این شبکه ارسال شده اند.

در یک مدت کوتاه، ما اقدامات قابل توجهی را برای تبدیل و نوید این فن آوری ها به نتایجی که موجب ایجاد تغییرات می شوند، به انجام رسانیده ایم. ولی هنوز کارهای زیادی برای انجام دادن باقی مانده است. و در حالی که ما در جهت گسترش ابزار سیاستمداری قرن بیست و یکم با بخش خصوصی و دولت های خارجی همکاری می کنیم، باید به یاد داشته باشیم که در مسئولیت نگهداری از آزادی های مذکور سهیم هستیم. ما قویاً بر این باوریم که اصولی مانند آزادی اطلاعات، نه تنها سیاست خوب و نه تنها با ارزش های ملی ما در پیوند هستند، بلکه برای صاحبان کسب و سرمایه سودمند اند.

برای استفاده از اصطلاح بازار، می توان گفت که سهام یک شرکت عمومی در تونس یا ویتنام که در جوی سانسور شده فعالیت می کند، نسبت به شرکتی که در یک جامعه آزاد فعالیت دارد همیشه با بهایی کمتر خرید و فروش خواهد شد. اگر تصمیم گیران شرکت به اطلاعات و منابع خبری جهانی دسترسی نداشته باشند، اعتماد سرمایه گذاران در دراز مدت کاهش می یابد. کشورهایی که اطلاعات و اخبار را سانسور می کنند، باید قبول کنند که از نظر اقتصادی، هیچ تفاوتی میان سانسور کردن یک سخنرانی سیاسی و یک سخنرانی اقتصادی وجود ندارد. اگر کسب و کارها در کشور شما از دسترسی به هرگونه اطلاعات محروم باشند، این امر بدون شک منجر به کاهش رشد اقتصادی می شود.

شرکت های آمریکایی به طور روز افزون آزادی اطلاعات و اینترنت را در تصمیمگیری های بازرگانی خود در مد نظر قرار می دهند. من امیدوارم که رقبای آنها و دولت های خارجی با دقت به این مسئله توجه می کنند. اخیراً، وضعیتی که با شرکت گوگل به وجود آمده است، توجه بسیار زیادی را به خود جلب کرده است و ما از مقامات چین انتظار داریم که حملاتی که در اینترنت صورت گرفتند و منجر به صدور اعلامیه و این تصمیم از سوی شرکت گوگل شدند، به نفع مورد بررسی قرار دهند. ما همچنین انتظار داریم که روند بررسی و اعلام نتایج آن در شفافیت کامل به انجام رسند.

اینترنت منبع پیشرفت های شگرفی در چین بوده است، و این امری شگفت آور است. تعداد زیادی از مردم چین به اینترنت دسترسی دارند. ولی کشورهایایی که دسترسی آزاد به اطلاعات را محدود و یا حتی بنیادی استفاده کنندگان اینترنت را نقض می کنند، در حقیقت خود را در خطر عقب ماندن از پیشرفت های قرن آینده می اندازند. ایالات متحده و چین دیدگاه های متفاوتی نسبت به این مسئله دارند. ما قصد داریم در زمینه روابط جامع، مثبت، و همکاری میان این دو کشور به این اختلافات به طور منصفانه و ثابت قدم رسیدگی کنیم.

در نهایت، این مسئله مربوط به آزادی اطلاعات نیست؛ مربوط به جهانی است که ما می خواهیم داشته باشیم و جهانی که در آن زندگی خواهیم کرد. با این موضوع در ارتباط است که آیا ما می خواهیم در یک سیاره با یک شبکه اینترنتی، یک جامعه جهانی، و یک دانش مشترک است که ما را متحد سازد و برای همه ما مفید می باشد زندگی کنیم. یا در یک سیاره پاره پاره شده که در آن دسترسی به اطلاعات و فرصت بستگی به محل سکونت شما و هوی و هوس های سانسورچیان داشته باشد.

آزادی اطلاعات از صلح و امنیت نیز که بنیاد پیشرفت جهانی هستند، حمایت می کند. از نظر تاریخی، دسترسی نامتناسب به اطلاعات یکی از مهم ترین دلایل جنگ و ستیز میان کشورها بوده است. وقتی ما با ستیزه های جدی یا حوادث خطرناک رو به رو می شویم، مهم است که مردم در هر دو طرف درگیری به طور یکسان به مجموع واقعیت ها و عقاید دسترسی داشته باشند.

در حال حاضر، آمریکایی ها می توانند به اطلاعاتی که توسط دولت های خارجی ارائه داده می شوند، دسترسی داشته باشند. ما مانع ارتباط برقرار کردن آنها با مردم در ایالات متحده نمی شویم. ولی شهروندان در جوامعی که سانسور در آن اعمال می شود، اغلب از دیدگاه های خارج از کشور محروم هستند. برای نمونه، در کره شمالی همچنان می کوشند تا شهروندان این کشور را از نظرات و عقاید خارجی دور نگه دارند. این دسترسی غیرمتعادل به اطلاعات احتمال جدال و ستیز و وخیم شدن اختلاف ها و ناسازگاری ها را افزایش می دهد. من امیدوارم که دولت های مسئول و علاقه مند به ثبات جهانی برای رسیدگی به این همکاری کنند.

برای شرکت ها، این مسئله چیزی بیشتر از پیروی از اصول اخلاقی و معنوی است. این در واقع مربوط به اعتماد میان شرکت ها و مشتریان آنهاست. مصرف کنندگان در هر کجا می خواهند اطمینان داشته باشند که شرکت های ارائه دهنده خدمات اینترنتی نتایج جامعی را از جستجوهایشان در اختیار آنها قرار دهند و

از اطلاعات شخصی آنها به عنوان ناظرانی مسئول استفاده کنند. من واقعاً بر این باورم که کشورهایی که اینگونه خدمات را ارائه می دهند در بازار جهانی به موفقیت دست خواهند یافت. شرکت هایی که اعتماد مشتریان خود را از دست می دهند، نهایتاً مشتریان خود را نیز از دست می دهند. می دانید، مردم در هر کجا که هستند می خواهند باور کنند داده هایی که وارد اینترنت می کنند، علیه آنها به کار گرفته نخواهد شد.

سانسور نباید به هیچ شکلی توسط هیچ شرکتی در هیچ کشوری پذیرفته شود. در آمریکا، شرکت های آمریکایی باید از این اصل پیروی کنند. این امر باید جزئی از نشان ملی ما باشد. من یقین دارم که مصرف کنندگان در سراسر جهان به شرکت هایی که این اصول را محترم می شمارند، پاداش خواهند داد.

ما برای رسیدگی به خطراتی که آزادی اینترنت در سراسر جهان با آن مواجه است، در حال بخشیدن نیروی تازه به ابتکار آزادی جهانی اینترنت هستیم، و از شرکت های رسانه ای آمریکایی می خواهیم در به چالش کشیدن تقاضاهای دولت های خارجی برای سانسور و نظارت نقش فعالانه ای ایفا کنند. بخش خصوصی در مسئولیت نگرهبانی از آزادی بیان سهیم است. هنگامی که معاملات بازرگانی آنها موجب خدشه دار شدن این آزادی می شوند، آنها بسادگی باید به انجام کار درست توجه داشته باشند و نه فقط به دست آوردن سریع سود.

ما همچنین توسط اقداماتی که از طریق ابتکار شبکه جهانی در دست انجام هستند تشویق می شویم. این ابتکار یک تلاش داوطلبانه از سوی شرکت های فن آوری که با سازمانهای غیر دولتی، کارشناسان دانشگاهی، و صندوقهای سرمایه گذاری اجتماعی همکاری می کنند، در جهت واکنش در مقابل درخواست های دولت برای سانسور است. این ابتکار از تشریح تنهای این اصول فراتر می رود و راهکاری را به منظور ترویج پاسخگویی و شفافیت واقعی تشکیل می دهد. به عنوان بخشی از تعهد مان به حمایت و پشتیبانی از شرکت مسئولانه بخش خصوصی در آزادی اطلاعات، وزارت امور خارجه در ماه آینده نشستی را با مقامات بلندپایه تحت مدیریت رابرت هورماتس و ماریا اوترو، معاونان وزیر برگزار خواهد کرد. این نشست شرکت های ارائه دهنده خدمات شبکه ای را برای بحث و گفتگو درباره آزادی اینترنت فراهم خواهد آورد. زیرا ما می خواهیم با اقداماتی مشترک به این چالش قرن بیست و یکم رسیدگی کنیم.

به نظر من پیگیری آزادی هایی که امروز در مورد آن صحبت کردم، نه تنها کار درست، بلکه کار هوشمندانه ای است. با پیشبرد این دستور کار، ما اصول، اهداف اقتصادی و اولویت های راهبردی خود را در یک ردیف قرار می دهیم.

ما باید برای ایجاد جهانی که در آن دسترسی به شبکه ها و اطلاعات مردم را به یکدیگر نزدیک تر می کند و تعریف جامعه جهانی را گسترش می دهد، بکوشیم. با در نظر گرفتن چالش هایی که در پیش داریم، ما به دانش و خلاقیت مردم سراسر جهان نیازمندیم تا اقتصاد جهانی را بازسازی و از محیط زیست

محافظت کنیم، افراط‌گرایی خشن را شکست دهیم، و آینده‌ای را بسازیم که در آن هر انسان بتواند توانایی و استعدادهای بالقوه‌ی خدادایش را به تحقق در آورد.

در پایان، اجازه دهید از دختر بچه‌ای که دوشنبه گذشته در پورت اُپرنس از زیر آوار بیرون کشیده شده بگویم. او زنده است، و به خانواده خود بازگشته است. او فرصت بزرگ شدن را خواهد داشت، زیرا این شبکه‌ها صدای او را از زیر آوار به گوش جهانیان رساندند. هیچ کشوری، هیچ گروهی، هیچ فردی نباید زیر آوار استبداد بماند. در حالیکه مردم توسط دیوارهای سانسور از خانواده انسانی جدا نگه داشته می‌شوند ما نمی‌توانیم راحت بایستیم، و تنها به دلیل اینکه فریادها به گوش ما نمی‌رسند، نمی‌توانیم در برابر این مسائل ساکت بمانیم.

پس بگذارید بار دیگر خودمان را به این هدف متعهد سازیم. بگذارید از این فن آوری‌ها یک نیروی واقعی برای پیشرفت در سراسر جهان بسازیم. و بیایید برای دورانمان و برای جوانانی که شایسته هر فرصتی که بتوانیم در اختیار آنها بگذاریم، هستند با هم از این آزادی‌ها دفاع کنیم.

با سپاس فراوان. (تشویق حضار.)